

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-226/2014

**Priština,
26. oktobar 2016. godine**

U postupku:

M. P.

Zastupa ga L. P.

Žalilac

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Beshir Islami, predsednik sudskog veća, Anna Bednarek (Reporting) i Krassimir Mazgalov, sudije, odlučujući po žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/220/2013 (spisi predmeta upisani u KAI pod brojem KPA30630), od 27. novembra 2013. godine, nakon zasedanja održanog dana 26. oktobra 2016. godine, donosi sledeću:

PRESUDU

Žalba M. P. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/220/2013 od 27. novembra 2013. godine, u vezi sa tužbom koja je zavedena pod brojem KPA30630, je odbačena kao zakasnela.

Istorijat postupka i činjenično stanje:

1. Dana 11. aprila 2007. godine L. M. P. (član porodičnog domaćinstva) u ime svog oca M. P., nosioca imovinskog prava, je podneo tužbu tražeći ponovni posed nad parcelom, parcele pod brojevima 662/3 i 662/4, sa ukupnom površinom od 75 ari, 66m², koje se nalaze u mestu Brezhanik/ Brežanik u Bellopole/ Belom Polju, u Pejë/ Peći (u daljem tekstu „potraživana imovina“).
2. On je naveo da je ta imovina izgubljena zbog oružanog sukoba koji se desio na Kosovu između 1998. i 1999. godine, ukazujući na 13. jun 1999. godine kao datum gubitka. Osim toga, on je naveo da su njegov otac i majka bili suvlasnici potraživane imovine, ali trenutno su ove zemljišne parcele registrovane pod imenima dva nepoznata lica, koja su ih podelila na dva jednaka dela. Tužba je registrovana od strane KAI pod brojem KPA30630.
3. Kako bi podržao svoju tužbu, L. M. P. je podneo sledeća dokumenta:
 - Kopiju posedovnog lista br. 197, izdatog 18. maja 2004. godine, od strane Odeljenja za nepokretnu imovinu, Katastarska pisarnica u Opštini Pejë/Peć, u kojem se njegov otac pojavljuje kao suvlasnik 1/7 idealnog dela potraživane imovine;
 - Kopiju punomoćja, koje su M. P. i Z. P. dali svom rođaku G. P., ovlašćujući ovu drugu osobu da proda potraživanu imovinu. Potpis Z. P. u dnu punomoćja je legalizovan od strane Prvog opštinskog suda u Beogradu 9. marta 2001. godine (broj 2841/01);
 - Kopiju punomoćja, koje je G..P. dao R. R. da potpiše u njegovo ime kupoprodajni ugovor u vezi sa potraživanom imovinom i da se overi pred Opštinskim sudom u Pejë/Peći;
 - Kopiju ugovora o kupoprodaji nepokretne imovine, zaključenog 12. marta 2001. godine, između R. R., koji postupa kao zastupnik M. P. i Z., kao prodavca, i T. H., kao kupca. Potpisi osoba koje su potpisale ovaj ugovor su legalizovani pred Opštinskim sudom u Pejë/Peći 15. marta 2001. godine i nosi broj: Ov. 769/01. Na osnovu ugovora 1/2 od svake zemljišne parcele sa brojevima 662/3 i 662/4, koje sadrže potraživanu imovinu, sa ukupnom površinom od 0.37,83 ha, su prodate kupcu T. H.;
 - Kopiju rešenja o nasledstvu, donetog 11. decembra 2008. godine, u predmetu broj O. 211/08, od strane Opštinskog suda u Pejë/Peći, koji je proznao M. P. kao jedinog naslednika pokojne Z. P.;
 - Kopiju izvoda iz matične knjige umrlih broj E/6158/2006 za Z. P., izdatog 15. novembra 2006. godine od strane Opštinskog suda u Pejë/Peći.
4. Prvobitno je potraživana imovina posećena 17. oktobra 2008. godine, ali se obaveštenje o tužbenom zahtevu smatralo netačnim zbog tehničkih razloga. Dana 17. jula 2010. godine obaveštenje je objavljeno kroz obaveštenje u Službenom glasniku KAI br. 2 i biltenu Kancelarije UNHCR-a za imovinska pitanja. Zbog toga je još jedno obaveštenje

objavljeno 7. jula 2010. godine. Dana 31. januara 2013. godine je Obaveštajni tim ponovo locirao potraživanu imovinu i otkrio da su to pašnjak i parking koje je zauzeo T. H.. Na licu mesta je tim za verifikaciju sreo J. A., koji je izjavio da je on koristio parcelu broj 662/3 i nije tražio bilo kakvo zakonsko pravo nad potraživanom imovinom i potpisao je obaveštenje o učešću.

5. Prema prečišćenom izvještaju za verifikaciju sastavljenom od 30. septembra 2013. godine, dokumenti koje je podneo žalilac su pozitivno verifikovani, osim za posedovni list br. 197 i punomoćje izdato 9. marta 2001. godine.
6. Dana 27. novembra 2013. godine, Komisija za imovinske zahteve Kosova (u daljem tekstu „KIZK“), svojom odlukom KPCC/D/A/220/2013 (u daljem tekstu: „Odluka KIZK-a“) odbacila je tužbu jer je ona izvan njene nadležnosti. U obrazloženju odluke, KIZK je objasnila da strana koja potražuje nije pokazala da njen zahtev uključuje okolnosti u direktnoj vezi sa / ili koje proističu iz sukoba 1998-1999. godine.
7. Odluka KIZK je uručena L. P. 25. aprila 2014. godine i T. H. 5. maja 2014. godine. Dana 30. juna 2014. godine, žalilac je podneo žalbu na ovu odluku KIZK.

Navodi žalioaca

8. Žalilac traži da Vrhovni sud Kosova prihvati njegovu žalbu i da donese drugu odluku, tako što će ga priznati za vlasnika potraživane imovine. U žalbi je navedeno da odluka KIZK uključuje fundamentalnu grešku i ozbiljnu povredu materijalnog i proceduralnog prava.

Pravno obrazloženje

9. Žalba je zakasnela. Član 12.1 zakona br. 03/L-079 “O rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu” (u daljem tekstu: “zakon br. 03/L-079”) predviđa sledeće: “*U roku od trideset (30) dana od dana kada Kosovska agencija za imovinu obavesti strane o odluci Komisije o zahtevu, strana može preko Izvršnog sekretarijata Kosovske agencije za imovinu da podnese Vrhovnom sudu Kosova žalbu na tu odluku*”.
10. L. P., koji zastupa svog oca, M. P., je uručena ova odluka KIZK povodom tužbe br. KPA30630 25. aprila 2014. godine, stoga je vremensko ograničenje za podnošenje žalbe isteklo 25. maja 2014. godine. Ipak, žalba je podnesena tek 30. juna 2014. godine, dakle nakon isteka roka. To znači da je žalba podnesena van roka koji je predviđen zakonom. Žalilac nije dao nikakve razloge za zakasnelo podnošenje žalbe i sud ne može da otkrije bilo kakav razlog za kašnjenje. Iz tog razloga je žalba u vezi sa trenutnom tužbom morala biti odbačena kao nedopustiva zbog proceduralnih razloga, a na osnovu gore citiranog zakona. Kao posledica toga, Vrhovni sud nije mogao da ispita razloge navedene u žalbi.
11. Na osnovu navedenog, a u skladu sa članom 13.3. (b) Zakona br 03/ L-079 i sa članom 195, stav 1 (a) Zakona o parničnom postupku, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

Pravna pouka

Shodno članu 13.6 Uredbe UNMIK-a 2006/50, koja je izmenjena i dopunjena Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i ne može da bude osporena putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Beshir Islami, predsednik sudskog veća

Anna Bednarek, EULEX sudija

Krassimir Mazgalov, EULEX sudija

Sandra Gudaityte, EULEX notar